

Kesin Olacak Şeyi, Olmuş Bilmeli

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

İki şeyi unutmamalı, Allahü teâlâyı, bir de ölümü. Ölmek, asıl hayatın, ebedi hayatın başlangıcıdır. İnanmayanların dediği gibi kaybolmak, yok olmak değildir. Mümin ölümden korkmaz. Çünkü Peygamber efendimiz, **(Ölüm dostu dostta, sevgiliyi sevgiliye kavuşturan bir köprüdür)** buyuruyor. Kim sevgiliye kavuşmak istemez ki? Yeter ki Onu, sevgili kabul etsin.

Ölüm haktır. Bir şey mutlaka olacaksa, kesin olacaksa onu olmuş bilmeli. Çünkü ölüm gelecektir. Onun için en huzurlu, en mesut insan ölümü hatırlayandır. Ölüm frendir. Yani koşanın hızını kesen, yuvarlanı durduran ve insana düşünme payı veren, ancak ölümdür. Bir iki dakika düşünmek bile yeterlidir; çünkü insanın nefsi hep ister, bu bana yeter demez. Ne verirsen biraz daha ister. Cenab-ı Hak insanın nefsinin Heyula diye bir hayvana benzetiyor. Bu hayvan, doymak bilmeyen bir mahlûkmuş, ne yese doymazmış. Allahü teâlâ hadis-i kudside buyuruyor ki: **(Nefsine düşmanlık et! Çünkü nefsin, benim düşmanımdır.)** Allahü teâlânın benim düşmanım dediği nefse dost olan, nasıl Allah'ın dostu olabilir ki! İkisinden biri dostumuz, ya Allah, ya nefsimiz. Tam zıt, yani geceyle gündüz gibi... Ya Allah'ın dostu olacağız yahut Onun düşmanım dediği nefsimizin dostu olacağız. Allah'ın dostuysak, Allah'ın dostlarıyla beraberiz demektir. Nefsimizin dostuysak, onun dostlarıyla beraberiz demektir. Nefsimizin dostlarıysa, Allah'ın düşmanları olup, düşmanlık yapıyorlar. Nerede düşmanlık yapıyorlar? Cenâb-ı Hak yediriyor, içiriyor, her şeyi veriyor. Hadi Allah'a bir teşekkür et denince, ben etmem diyor. Allah muhafaza etsin! Bir köylü gelip, (Ya Resulallah, İslam dini nedir?) diye sorunca ona buyurdu ki: **(Bu din, Allahü teâlânın bütün emirlerine ve yasaklarına hürmet etmektir, kabul etmektir, beğenmek ve Onun yarattığı her canlıya şefkatli olmaktır, merhametli olmaktır.)** Herkese merhamet şekli farklıdır. Kâfire merhamet, dinimizi doğru anlatan bir kitap vermek, dinimizden bahsetmektir. Acıma hissi budur. Yoksa hiç kimseye kızmaya hakkımız yoktur. Kızmak bize yakışmaz. Kızılacak birisi varsa, o da ancak nefsimiz olabilir, çünkü Allah ona düşmandır. Başarılı olmak için mütevazı olmalı. Tevazu göstereni Hak teâlâ yükseltir. O tevazu ettikçe daha yükselir. Kibredeni de alçaltır. O kibirlendikçe halk onu aşağı görür. Hele mahşer günü gururlu ve kibirliler, ayaklar altında kalıp, hakaret görür.

Kaynak: Türkiye Gazetesi Bizim Sayfa 16 Ağustos 2009 Tarihli Yazı